

JONGEREN NAAR UNICA OP UITNODIGING VAN DE NOVA

Onlangs gingen twee jongeren, met name Hans Sterk uit Bergen op Zoom en Louis Smits uit Rotterdam op uitnodiging van de NOVA en UNICA naar het grote UNICA festival, dat dit jaar in Keulen werd gegeven.

'Allereerst wil ik het NOVA-bestuur nog heel hartelijk danken' schrijft Hans Sterk. 'Ik ben bang dat ik het nu nog weinig zal waarderen; relativeren na een week van zoveel indrukken is erg moeilijk, maar ik ben er van overtuigd dat de reis die ik via de NOVA heb mogen maken over enkele weken juist die herinnering zal geven, die ze verdient, want mensen . . . het was geweldig!' Hans vervolgt: 'Lekken kon je beslist in de geweldig knappe UNICA-organisatie niet ontdekken. Het is een geweldige ervaring te zien hoe de vrijetijdsbesteding kan ontwikkelen in een wereldcongres, dat met recht de naam UNI(E)KA zou mogen dragen. Perfekte projectie van 120 al dan niet goede films; knappe discussiemogelijkheid met simultaanvertalers, goede voorlichting en een ruim en plezierig oog voor de amusante verpozing in de reukwaterstad.' Over zijn in Keulen aangeknoopte vriendschappen rapporteert Hans Sterk: 'De vele contacten, die je met mensen van in en buiten Europa legt, de vele films die je ziet en de vele typisch nationale filmgedachten, maken je duidelijk wijzer van zo'n UNICA-bezoek. Het maakt een geweldige indruk op je en met een enorm brok ervaring rijker bedank ik de NOVA, de B.D.F.A. en alle andere amateurfilmorganisaties, die tesamen mijn eindkonklusie van deze 10 dagen festival vormen: een UNIEK UNICA festijn!'

Op Louis Smits maakten een aantal films grote indruk: 'Ik vroeg me af wat nu amateurs en wat professionals waren. Voor een Wereldfestival vond ik het gemiddelde peil niet hoger dan een goed NOVA-festival, met enorme uitschieters naar weerskanten. Een interessante ervaring was, dat sommige landen films instuurden, waarvan wij zouden zeggen dat ze amper een certificaat zouden gekregen hebben. Dat dit een communicatiestoornis was, bleek wel als je later in discussie met de makers trad, zodat je soms een heel andere kijk op de zaak kreeg. Stomweg door het feit dat de mensen andere gewoonten hebben of op een totaal andere manier leven en denken. Of dat er situaties in landen zijn, waar je hier bijna nooit mee gekonfronteerd bent geweest. Op zo'n moment besef je hoe ontzettend belangrijk zo'n wereldfestival kan zijn. Immers door elkaars werk te kunnen zien (juist de film), er over te discussiëren en trachten de maker(s) te begrijpen, wat soms erg moeilijk is, mede door de taalhandicap, krijg je een ander zicht en doe je ervaring op, die tevens stimuleert in je eigen werk. Want we maken films tenslotte toch om aan anderen te laten zien en liefst voor zo'n groot mogelijk publiek. Op het festival maakten we veel vrienden en kennissen en ook besef je dat er nog meer mensen bezeten van film zijn en via zo'n festival met ze in contact kan komen om ideeën uit te wisselen.

Door de organisatie was dit filmfeest ook buiten het projekteren om tot een geslaagd geheel gemaakt. Die 10 dagen in Keulen heb ik over me heen laten spoelen en ondergaan als een geweldig iets en ik hoop volgend jaar in Polen zeker van de partij te zijn. Maar begrijp wel: belangstelling van één man heeft geen zin. Dit krijgt pas zijn nut als een ieder die zèlf filmt tevens de belangstelling toont voor het werk van anderen, ook elders in de wereld.'